

Forside

Bacheloroppgave

Studieprogram: BSSBAC

Opptaksår: 2019

Er oppgaven konfidensiell? (skriv X) NEI: JA:

Kan oppgaven benyttes til undervisningsformål (anonymt)? JA: NEI:

Forfatter(e)

Studentnr (6 siffer)	Kandidatnr (4 siffer)	Navn:
247840		Alexander Brox Kalvik

Oppgavens tittel: Ekstremisme på sosiale medier

Veileder: Hande Eslen-Ziya

Ekstremisme på sosiale medier



Bachelor oppgave

Diskursanalyse av ekstrem retorikk på sosiale medier som Twitter fra organisasjonen Stopp Islamiseringen Av Norge (SIAN).

[Skriv inn firmanavn]

Alexander Brox Kalvik

Universitetet i
Stavanger

[Velg dato]



Sammendrag

Med sosiale mediers økende rolle i spredning av ekstremisme og radikalisering er det viktig å stille spørsmål til hvor forberedt er Norge til å håndtere denne risikoen på hjemmebane.

Diskursanalysen tar for seg gruppen Stopp Islamiseringen Av Norge (SIAN) og deres retorikk på sosiale medier som Twitter for å kunne diskutere den potensielle fremtiden i Norge.

Abstract

With social media increasingly taking a leading role in the spread of extremism and radicalisation makes it important to question just how prepared Norway is to tackle this growing risk domestically. This discourse analysis takes a closer look into the group known as "Stop Islamiseringen Av Norge" or Stop the islamification of Norway (SIAN) and the group's rhetoric on social media platforms like Twitter as a means to discuss the potential future of Norway.

Innhold

Sammendrag.....	3
Abstract	3
Introduksjon	4
Anerkjennelse og avgrensning	5
Teori	6
Metode.....	8
Analyse og Diskusjon.....	9
Oppsummering og Konklusjon.....	21
Litteraturliste	25

Introduksjon

Sosiale media som Facebook and Twitter knytter aktører sammen mer og mer, dette gjelder også ved ekstreme grupperinger som QAnon, som er kjent for radikaliserings, ekstremisme og vold, 4-chan, som er kjent for ekstrem rasisme og neo-nazisme, og Info Wars som sprer høyre ekstrem propaganda og ekstreme konspirasjonsteorier som stiller kritiske spørsmål til all etablert offentlige institusjoner. Det finnes enklere og enklere metoder for å spre grupperes retorikk og formål mens det blir også lettere for ekstreme organisasjoner for å finne plattformer for innhenting av potensielle nye medlemmer. Blant dem finner vi gruppen Stopp Islamiseringen Av Norge (her etter SIAN).

SIAN ble først dannet i 2000 under et annet navn men etablerte seg som den nåværende organisasjonen i 2008 (Redox Researchkollektivet. u.å.). Liten informasjon om organisasjonens tidligere aktivitet finnes på deres hjemmesiden men organisasjonen har som formål å motarbeide islamiseringen av Norge og hevder selv at de er politisk uavhengige samt stiller seg sterkt mot rasisme (Stopp islamiseringen av Norge. u.å.). Organisasjonen har ved flere anledninger hatt offentlige møter og demonstrasjoner samt nylig tatt del i brenning av religiøst material for provokasjon.

Med et større fotfeste i Norge vil det være aktuelt å se til ekstremist grupper og organisasjoners retorikk og ytringer for å kunne danne et grunnlag for handling og håndtering av oppblomstrene radikaliserings og voldelig ekstremisme før det kan utgjøres som en fare for samfunnet som en risiko dom ikke ble tatt i tidlig nok i handlingsforløpet.

I denne analysen skal det tas for en diskursanalyse av retorikken SIAN sprer på sosiale medier som Twitter. Med teorien som grunnlag vil vi diskutere hvordan oss versus dem retorikk kommer frem i deres uttalelser og ytringer samt hvordan emosjonelt ekkokammer kan potensielt påføre risiko i samfunnet i henhold til radikaliserings og voldelig ekstremisme. Til slutt vil vi besvare spørsmålet om retorikken til SIAN i sine innlegg på Twitter kan være farlige for fremtiden.

Anerkjennelse og avgrensning

Vi vil starte ved å anerkjenne at observatør ikke vil fullstendig kunne være objektiv under en diskursanalyse men vil forsøk å være så objektiv som mulig under behandlingen av materialet men vil derimot vise til refleksjoner i analysering av materialet. Observator vil også anerkjenne egen deltagelse ved motdemonstrasjon i Stavanger sentrum 2021. Det anerkjennes at innhentingsperioden er begrenset og at datasettet er lite men det grunnlegges ved en tidsbegrensning og at mengden data innhentet fremdeles vil kunne gi et klart bilde selv med et lite datasett.

Det skal også nevnes at selv om det nevnes den foreløpige uroen og demonstrasjonene i Sverige vil det ikke gås i dybden under analysen. Dette er grunnlagt ved at analysen tar kun for seg analysering av retorikken og språkbruken. Siden innleggene ikke går i dybde om saken vil ikke analysen gjøre en dyp undersøkelse av situasjonen.

Til slutt vil det anerkjennes at SIAN har under analysen tatt del i koranbrenning i Oslo hvor det ble konkret konflikt mellom SIAN og motdemonstranter som førte til voldelig kontakt mellom gruppene. Det vil ikke bli brukt som material p.g.a. innhentingsdato av data ble hentet før aksjonens dato. Det blir nevnt i noe av data om aksjonens tidspunkt men ikke om hendelsesforløpet.

I denne analysen skal det kun tas for seg organisasjonen SIAN som et eksempel av voksende ekstremisme innad i Norge, det kommes ikke til å gå i dybden eller analysere andre ulike radikale eller ekstreme grupperinger men det blir nevnt i henhold til en del innlegg hvor de blir nevnt av SIAN, dette er for å kunne ha et overordnet bilde med forståelse for bakgrunnen. Videre kommer det ikke til å bli sett på andre sosiale medier som SIAN tar del i, som Facebook, med grunnlag av tidsbegrensning. Det vil derimot bli nevnt i henhold til analyse men ikke i noe form for dybde. Data innsamling blir grenset til en måned (32 dager) fra 17. Mars til 17. April.

Videre vil det ikke gås i dybden i henhold til nevnte situasjoner og hendelser som SIAN referer til i sine innlegg, det vil derimot bli nevnt i henhold til kildehenvisning men kun overfladisk til forklaring med utgangspunkt ved at det kun er språkbruken og retorikken i innleggene som skal analyseres og ikke lenkenes legitimitet. Det er der i mot nødvendig å nevne de kraftige demonstrasjonene i Sverige samt den pågående konflikten mellom Russland og Ukraina. Begge hendelser blir nevnt og forklart overfladisk i analysen i henhold til å danne forståelse rundt individuelle innlegg og språkbruk som SIAN tar del i.

Analysen vil som nevnt kun ta for seg retorikk og ytringer og vil ikke gå i dybde eller analysere bildebruk, videoklipp eller eksterne lenker. Det vil nevnes innhold kun for forklaring i analysen for å kunne danne et klarere bilde for analysen. Videre vil analysen deles

inn i to deler med den ene delen som beskriver grupperingene for analysen og den andre delen vil ha diskusjonen for forståelsen av retorikken.

Teori

Teorien som ligger til grunnlag er tredelt ved henhold til de ulike delene som står til analysen. I dette tilfellet skal det utformes et grunnlag for bruken av sosiale medier og begreper som er tilknyttet dem, emosjonelt ekkokammer sammen med definisjonen som vil bli brukt i analyseringen og til slutt samfunnssikkerheten og risikoen som vil bli brukt til diskusjon.

Grunnlaget for valget av disse leddene er i henhold til å kunne forstå bruken av sosiale medier og dets egenskap til å spre et budskap tilstrekkelig mye mer en tradisjonell medium so TV. Samt er det grunnlag for å kunne forstå hvorfor det kan være vanskelig for dialog med ekstreme organisasjoner og hvilke midler som eksisterer til å kunne starte en nyttig dialog som kan ha positiv innvirkning hos individer og organisasjoner.

Sosiale medier

Medium for informasjonsdeling har utviklet seg hurtig siden radio og TV, hvor i dag har vi muligheten til å sende informasjon over internett via sosiale medier med få tastetrykk via sosiale medier som Facebook og i dette tilfellet Twitter.

Twitters opprinnelse startet i 2006 av Jack Dorsey som en kommunikasjonsmulighet for aktører å sende små meldinger til grupper av mennesker (Demilt, (u.å.), og siden har det utviklet seg til en medieplattform til daglig bruk for flere millioner mennesker.

Ser vi på media som kommunikasjonsmiddel kan vi se til et par modeller fra (Croteau, Hoynes, 2019, s. 7-11) som kategoriserer media kommunikasjon inn i tre, ”interpersonal”, ”mass” og ”Social world”.

Interpersonal refererer til medium som telefon samtaler én til én hvor masse media kommunikasjon refererer til medium som TV og radio. I begge modellene finner vi en sender med et budskap som bruker et medium for å nå en mottaker. Den endelige ulikheten mellom modellene er antallet mottakere er ulikt basert på valget av medium.

I kontrast til de to tidligere modellene ser vi en ny modell utformet grunnet et ekstra ledd som forekommer ved sosiale medium som ikke forekommer ved andre mer tradisjonelle former for medium, interaktivitet og tilbakemelding. Modellen for ”Social world” bruker fire grupperinger som bytter ut sender, budskap, medium og mottaker til industri, innhold, teknologi og bruker. I den sosiale verden modellen er alle grupperingene avhengige og påvirkelige av hverandre samt har en innvirkning på den sosiale verden som en helhet. (Croteau, Hoynes, 2019, s. 7-11).

Emosjonelt ekkokammer

Det norske akademi for språk definerer ekkokammer som «det at informasjon, meninger blir gjentatt og forsterket innen en gruppe, et medium uten diskusjon med dem som har andre synspunkter» (Det Norske Akademi's Ordbok u.å.). Videre viser (Eslén-Z et al, 2019, s. 2-6) til at følelser har en sterk tilknytning til aktivisme og demonstrering i alle ledd fra organisering til aktiv demonstrasjon. Et emosjonelt ekkokammer vil da være følelser som deles og forsterkes innad i en gruppe, eller medium, uten å ta inn andre motstridende perspektiver.

Det nevnes i (Eslén-Z et al, 2019, s. 2-6) at hovedmengden av de loggførte følelsene som gjorde at deltagerne demonstrerte var primært aggresjon og sinne. Det ble videre oppført at denne aggresjonen ble omdannet til håp, for endring i fremtiden, og solidaritet og en form for tilhørighet til noe større eller en likesinnet gruppe. Disse sterke følelsene danner en basis som en primær drivkraft for demonstrasjoner og vil dermed ha en større innvirkning innad i et emosjonelt ekkokammer.

I tillegg skal det brukes begrepene for pressfaktorer, som refererer til sosiale krefter som oftest er negative som presser personer ut av enkelte miljøer på en ubehagelig måte, sammen med motivasjonsfaktoren som defineres ved at personer blir motivert til å ta del i eller bli medlem av nye miljøer (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18). Motivasjonsfaktoren er ikke utelukket brukt i henhold til negative eller radikale gruppering men vil bli brukt som en forklaring her.

Samfunnsikkerhet og Risiko

I henhold til en potensiell risiko ser vi til den nasjonale veileder for forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme for en del vitale begreper som radikaliserings:

Begrepet radikaliserings er definert som prosessen som fører til at aktøren aksepterer bruken av vold og voldelige handlinger som virkemiddel for å oppnå måloppnåelse av politiske, ideologiske eller religiøse mål (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18).

I veilederen nevnes hovedprosessen for avradikaliserings. Begrepet avradikaliserings menes med prosessen av å tilbakevende individet til å kunne reflektere over de ekstreme tankemønstrene de har blitt utsatt for samt reintegreringen til miljø utenfor ekkokammeret og den ekstreme gruppen de tidligere var en del av (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18).

Dette spesielt blant barn og unge, som innebærer i hovedsak samtaler mellom nære førsteledds respondenter og eventuelt foresatte når det er samtaler med mindreårige og barn. Et viktig ledd i disse samtalene er bruken av åpen dialog med minst mulig aggresjon samt

bruken av åpne spørsmål og en aktiv lytter for å bygge relasjon og for å danne et grunnlag for refleksjon i motsetning av konflikt.

I lys av sosiale mediers rolle for krisehåndtering og informasjonsdeling noteres det at i motsetning av tradisjonelle medium som TV og aviser, hvor kun selektive personell har muligheten til å plukke ut hvilken informasjon som skal deles, kan alle legge ut egne ytringer samt falsifisert informasjon (Olsen & Mathiesen, 2019, s. 55- 63).

Dette kan føre til spredning av falsifisert informasjon blant personer som ikke videre undersøker informasjonen eller dens kilde. Dette er observert spesielt med informasjon som deles blant venner og familie grunnet en sterkere troverdighet blant sine nærmeste fremfor vilt fremmede personer (Olsen & Mathiesen, 2019, s. 55- 63). Denne effekten kommer også frem i ekkokammer som vist ovenfor hvor ellers lite ny eller kritisk informasjon kommer inn i gruppen eller blir fjernet på grunn av konflikt med gruppens eksisterende narrativ og retorikk.

Metode

Ved fremgangsmåten ble det samlet data i form av observering og loggføring av innlegg ved SIAN sine offentlige Twitter konto over én måned, fra 17. Mars til 17. April ble det loggført 90 innlegg under denne perioden med et gjennomsnitt på 2,8 innlegg per dag i løpet av 32 dager. Hyppigheten endret seg i henhold til aktivitet fra andre ekstremisme grupperinger men generelt ble det loggført minimum ett innlegg minimum per dag.

Alle innleggene ble kategorisert i forhold til ordbruk, hyppighet og unormale mønster som brøt med de normale innleggene. Videre ble kun klare utsagn og innlegg med klart språk tatt med i tellingen innad i kategoriseringen mens innlegg med uklart språk ikke telt med i kategorisering. Alle innlegg der i mot, uansett om de ble telt opp i kategorisering, ble tatt med for den endelige total. Under viser de ulike kategoriene:

Gjentagende språk – Fraser og enkelt ordbruk som blir gjentatt i flere enkelt innlegg paret ofte sammen med bilder og/ eller video. Eksempler her er ”Feilkultur”, ”Pakistan er et drittland” og ”Islamske holdninger”.

Oss Vs. Dem – Kjentegnet som innlegg hvor SIAN setter Islam or muslimer i en ”annen” kategori som gir et klart skille. Eksempler her er ”De uintegrerbare”, ”De ubudne gjestene” og ”Barbarer”.

Bruk av misvisende og feilinformasjon – Spredningen av feilreportasje og misvisende informasjon for å danne et realistisk bilde i henhold til egen retorikk. Eksempler her er ”@Politietoslo og SIAN deltar ved brenning av koranen”.

Seksuell aggresjon og pedofili – Ytringer som danner eller plukker helt spesifikk informasjon for å stille muslimer som overgripere. Eksempel her er ”De uintegrerbares seksualpredatoradferd”.

Annen rasisme – Spesifikk bruk av rasistiske ytringer som ikke direkte kan lenkes til Islam. Eksempel her er ”Help them back to Africa”.

Etter kategorisering ble alle innleggene loggført og delt inn basert på hvilken type innlegg som ble lagt ut, Etter loggføringen av innleggstypen ble spesielt gjentakende språk og mengden oss Vs. Dem språkbruk loggført for å kunne få en bedre oversikt, Resultatet er vist under.

Antall innlegg	90		
Kun tekst	0		
Tekst+bilde	1		
tekst+link	14		
Retweets	11		
kommenter	62		
kun bilde	2		
			klar
ganger gjentatt "Pakistan er et drittland"			9
ganger gjentatt "feilkultur"			10
"oss vs. Dem" Ordbruk			42
Nevning Sverige			25
"islamske tilstaner"			3
Bruk av feilinformasjon			5

Resultatet viser til at majoriteten av innleggene er hovedsakelig reaksjonskommentarer i fra andres ytringer på Twitter som SIAN velger å respondere til. Det er loggført 22 tilfeller av gjentakende ordbruk, 42 tilfeller av ”oss Vs. Dem” retorikk, 5 tilfeller av misvisende eller falsifisert informasjon, 2 tilfeller ytringer som refererer til at muslimer er overgripere og ett tilfelle av annen rasisme som brøt med mønsteret i innleggende som ble notert grunnet dets unaturlige mønster.

Analyse og Diskusjon

Før en gjennomførsel av analyse og diskusjon av retorikken vil en gruppering av det etablerte innleggsmønsteret være nødvendig for å kunne starte analyseprosessen. Diskursen i analysen står mellom SIAN og muslimer som helhet, selv med manglende interaksjon fra representanter av den islamistiske tro er det allikevel nok diskurs mellom partene med et spesielt fokus på retorikk direkte mot Islam og muslimer fra SIAN sin side.

Videre vil analysen gå innom diskusjon av kilder SIAN bruker for å se hvor mye av deres informasjon er korrekt samt hvor mye av retorikken er spesifisert mot generelle grupper som blir utpekt fremfor aktuell data som kan underbygge SIAN sine utsagn.

Som nevnt tidligere i metodekapittelet ser vi både mengden innlegg SIAN la ut på sin offentlige Twitter konto samt hyppigheten av innlegg per dag viser til en stor aktivitet i den observerte perioden. Det ble loggført 90 innlegg totalt med hovedmengder av aktivitet på kontoen kommende fra kommentarer på andre organisasjoner, grupper og individers enkeltinnlegg. Et gjenkjennelig mønster er også hyppigheten i innleggene. SIAN hadde i gjennomsnitt 2,8 innlegg per dag med noen endringer alt etter det aktuelle temaets relevans. Noen dager hadde kun ett innlegg mens andre dager, som under opptøyene og demonstrasjonene i Sverige, førte til hyppigere innlegg og mer aktivitet. Lignende mønster ser vi også ved en del andre ekstreme grupperinger som SIAN velger å viderespre informasjon i fra.

Som vist tidligere dokumenterte det en rekke mønster som videre ble kategorisert i ulike grupperinger med hensyn til hvor ofte det gjentagende mønsteret oppstår og hvilken type retorikk som gjentar seg i innleggene. Dette gjelder også med særskilte brudd på innleggsmønsteret som skiller seg ut på ulike måter.

Den største grupperingen som ble observert er gjentagende språk. I dette tilfellet observeres gjentagende språk som gjentagende ord eller setninger som ”feilkultur”, ofte referert sammen med bilder av ekstremisme eller videoklipp av anormal handlinger som trosser norm i samfunnet. I hovedsak er dette den største kategorien og ble observert med 22 innlegg totalt av de loggførte 90 innleggene.

Gjentagende språk

Gjentagende språk blir definert som spesifikk ordbruk og gjentatte fraser som blir brukt i flere innlegg. De mest gjenbrukte frasene er Pakistan er et drittland, feilkultur og islamske tilstander. Det finnes noe overlapp mellom gjentagende språk og oss VS. Dem i henhold til en del gjentatt ordbruk og fraser, de er derimot separert grunnet variasjon innad oss Vs. Dem mens i gjentagende språk ser vi helt spesifikke ord og setninger som gjentas i helt separerte innlegg som er enkeltstående som kommentarer til andre personers innlegg. Blant dem finner vi ”feilkultur”, ”Pakistan er et drittland”, ”de uintegrerbare” og ”islamske tilstander”.

Ser vi til den nasjonale veileder for forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18) kan det diskuteres at ordbruk som repeterer i henhold til negativt ladet ytringer som ”feilkultur”, ”Pakistan er et drittland” og ”de

uintegrerbare” kan kategoriseres som hatretorikk, noe som veilederen klart definerer som bekymringsfulle ytringer og et potensielt tegn for radikalisering og hatretorikk som kan på sikt føre til voldelige aksjoner og voldskriminalitet (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18).

Gjentagende språk kan også vise til mangel på utviklende retorikk på grunn av manglende innsikt i SIAN og minimal til ingen kommunikasjon med representanter fra det muslimske miljø eller motdemonstranter som protesterer deres retorikk.



Figur 1 Eksempel av gjentagende ordbruk

Oss Vs. Dem

Denne kategorien er observert som den mest aktive av kategoriene. Den defineres med ordbruk som gjerne gjentas men har mer fylde som ikke er observert innad i gjentagende språk kategorien. Oss vs. Dem mentalitet er gjenkjennelig ved at språket definerer klart et skille mellom gruppen og andre. I dette tilfellet er det et klart skille mellom muslimer og alle andre hvor muslimer blir definert som den andre eller dem i språket og bildebruken ved innlegg. Ordbruk som gjentas her er ”de uintegrerbare”, ”Allakameratene” og ”ubudne gjester” som eksempel.

Det er observert et gjentagende mønster hvor islamisme blir ytret som et aktivt problem i Norge samt resten av verden som naboland. I majoriteten av innleggene i denne kategorien, ser vi til et mønster som anser muslimer og islam i sin helhet som et problem som ikke har tilhørighet i Norge. Oss Vs. Dem er retorikk som den nasjonale veileder ser til som problematisk og kan umenneskeliggjøre, eller avhumanisere, personer som en form for rasjonalisering for voldsaksjoner mot den utestengte gruppen med lite rom for diskusjon fra de som sees på som ”dem” (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18). Denne

avhumaniseringen minimerer menneskeverdet som gjoro det lettere for aktører å rasjonalisere voldelige tanker og holdninger. Det vil gås mer i dybden om dette senere i analysen.

Grunnen til at denne kategorien er størst blant innleggene kan være at sterke følelser som hat eller aggresjon står som drivere for emosjonelle ekkokammer og dermed driver størst aktivitet for å fremme budskapet til gruppen (Justis- og beredskapsdepartementet. 2015. s.4-18).



Figur 2 Eksempel av Oss Vs. Dem med link til Rumble.com

Bruk av misvisende/ feilinformasjon

Feilinformasjon defineres som ordbruk som viser til motstridende informasjon. Det observeres ordbruk som impliserer støtte fra offentlige instanser og institusjoner som skal virke til å legitimere handlingene og retorikken til SIAN. Majoriteten av dem er spesielt rettet mot Oslo politi men ikke eksklusivt. Disse innleggene kommer kun frem under deling av offentlige møter og demonstrasjoner med kun ett observerbart unntak.

Ordbruken i innlegg som impliserer til samarbeid eller som aktivt setter sterkt fokus på Oslo politi som deltagere viser til en god språkforståelse med fokus på hvor korrekte SIAN er i sine ytringer. Politiet har som ansvar å holde orden og det kan ikke legges skjul på at SIAN sine demonstrasjoner vekker opptøyer og kan skape en risiko om kontakt mellom SIAN og motdemonstranter skulle oppstå. Dette fører til at politi må ta del ved disse demonstrasjonene for å forsikre lokalsamfunnets sikkerhet.

SIAN tar dermed ikke feil ved å skrive i sine innlegg at politiet tar del ved deres aksjoner, men de går en fin balansegang mellom direkte feil og misvisende informasjon ved å implisere at politiet er en direkte samarbeidspartner i stedet for en nøytral institusjon som skal holde orden og forsikre trygghet for alle parter under demonstrasjoner og offentlige hendelser.



Figur 3 Eksempel av misvisende informasjon

Seksuelle overgrepere og pedofili

Denne kategorien defineres ved spesielt språkbruk som etablerer et forhold mellom muslimer og seksuelle overgrepere. Denne kategorien er ikke spesielt stor men det er observert et mønster som ligger til grunnlag for en egen kategori.

Det kan diskuteres at denne retorikken, på lik linje som oss og dem bruken, er tatt i bruk for å umenneskeligjøre muslimer for å videre kunne rasjonalisere hat og vold mot gruppen. Voldtekt og seksuelle overgrep av barn er sett på som det mest ekstreme innen avvik i samfunnet og blir ofte sett på som mindreverdige i samfunnet.

SIAN retter spesielt sterkt fokus på at kvinner og barn er de mest sårbare i landet og at Muslimer bruker religionens tro som en form for unnskyldning for å kunne ta seg over barn

og unge. Det kan også diskuteres at bruken av det mest ekstreme avvik er for å danne en sympati for SIANs mål om å fjerne gruppen med mest avvik i fra Norge, uansett hvor korrekt dette potensielt er i realiteten. Senere skal dette temaet utdypes.



Figur 4 Eksempel av beskrivelse av muslimer som overgripere

Annen rasisme

Denne kategorien defineres med implisert språkbruk som refereres eksplisitt til rasisme utenforstående av Islamisme. Selv om denne kategorien er liten med kun to observerbare innlegg sees det allikevel en klar forbindelse mellom oss Vs. Dem mentaliteten som påvirker viktigheten med å inkludere denne kategorien.

SIAN selv legger stort fokus på sine egne hjemmesider at de ikke er rasister med begrunnelse at islamisme ikke er en rase men en religion. Noe som fører til et brudd mellom det SIAN ytrer offentlig ved demonstrasjoner og på sine egne sider og deres offentlige Twitter konto. Det skal nevnes at i begge tilfellene til rasisme er det Retweets og ikke direkte SIAN's egne innlegg. Dette viser at de selv ikke ytrer rasisme men holder solidaritet og støtter andre personers ytringer om temaet derimot.

Dette bruddet i innleggsmønsteret kan tyde på at dette er ytringer som er kjent for SIAN som strider mot deres egne interne regler og moral men som kan ha blitt tatt i bruk i små doser for

å se hvor langt de kan strekke retorikken deres eller for å vise sympati for andre ekstreme eller radikale individer for å danne solidaritet eller som et virkemiddel for å radikalisere personer med lignende moral som SIAN for en potensiell rekruttering.

Det kan også diskuteres om medlemmer av SIAN også tar del i andre radikale grupperinger som høyreekstremisme.



Figur 5 Eksempel av annen støttet rasisme

I eksempelet over ser vi igjen bruk av oss og dem bilde med å referere til ofrene av krigen i Ukraina som ikke tilhører Europeiske trekk i henhold til hudfarge som ikke å ha tilhørighet til Ukraina. Det dømmes direkte på hudfarge i stedet for individuelle samtaler med personen for å finne ut opphavsland. Selv om SIAN selv ikke ytrer noe om konflikten mellom Russland og Ukraina, viser de støtte i å viderespre denne formen for informasjon og dømming av personer basert på utseende. Det går mer i dybden om SIANs egen retorikk senere.

Som vi ser i kategoriseringene som undersøkelsen loggførte er det en del klare mønster som oppstår som kan være urovekkende i henhold til samfunnssikkerhet. Blant dem ser vi til at majoriteten av ordbruken danner et klart skille mellom de to nevnte partene: SIAN og muslimer.

Hovedkonflikten med dette skille er at ordbruken rasjonaliserer både hatretorikk men også konseptet med at muslimer er umenneskeligjort eller minimert i verdi. De ytrer flere ganger

at muslimer er ”barbarer”, ”uintegrerbare”, ”ubudne gjester” med mer for å etablere et klart skille som at de er uønsket og er ikke sett på som individer men en ekstern gruppe som ikke har noe tilhørighet innad i Norge eller Europa for den slags skyld.

Det ble også vist at SIAN vil danne et bilde av muslimer og Islam som en fare eller trussel for samfunnet. I en del av innleggene ser vi at SIAN ytrer at muslimer er seksuelle overgripere og pedofile personer. I mange tilfeller kan vi si at de prøver å spille på frykt og sinne for provokasjon og reaksjon. Samtidig vil det kunne diskuteres at spesielt kvinner og barn blir brukt som et virkemiddel for å danne et bilde av dem som offer, uskyldige og sårbare mot vold og ekstremisme fra muslimsk angrep.

I henhold til vold mot barn holdte (sett inn kilde her) en undersøkelse hvor deltagerne fikk en del spørsmål angående barn og vold. Blant dem ble de spurt om det å oppleve vold som barn kan føre til fysiske og psykiske problemer i fremtiden hvor 80 % av deltagerne var helt enige med utsagnet. De ble også spurt om vold mot barn forekommer mer en vi tror i det daglige hvor 54 % er helt enige med utsagnet (Ipsos ved Rathe. L. 2021, s. 18-19).

Dette viser til at det offentlige setter stor vekt på reduisering av vold mot barn og beskyttelse av barn mot vold samt det er et fokus på tidlig avradikalisering hos barn og unge med resurser allerede på barneskole for å kunne beskytte spesielt sårbare unge fra radikalisering (Ipsos ved Rathe. L. 2021, s. 18-19).

I en rapport fra politiet (Politiet, 2019, s. 35) nevnes det at seksuelt misbruksmateriale av barn er delt mellom kjønnene hvor 64,8 % av funnene var materiale av jenter hvor 31,1 % var gutter ut i fra de som kunne ha sitt kjønn identifisert.

Denne rapporten viser til at blant barn er det jenter som står mest sårbare, noe som SIAN refererer til i en del av sine innlegg hvor de refererer til at det er unge jenter som vil ”ta støyten” for innvandringen.

I flere av innleggene er det observert at SIAN kildehenviser til egne nettsider, for artikler på egne diskusjonsfora, Rumble.com, som er en høyre lenende video delingsplattform, og Lykten.no som også er en høyre lenende nyhetsside med fokus på amerikansk politikk og ekstrem konservative holdninger. Dette kan viser til at selv om SIAN hevder å ikke være politiske (sett inn kilde her), har de allikevel ofte kontakt i henhold til kommentarer og viderespredning av informasjon fra veldig åpne politiske medier.

Dette viser til at enten er SIAN i strid med egen retorikk på sine hjemmesider versus sin Twitter konto eller så tar de i bruk feilinformasjon uavhengig av dets opprinnelse eller hvor pålitelig kilden er.

Det vil kunne argumenteres at selvfølgelig er en radikal gruppe mot muslimer være rasistiske men et av hovedargumentene som oppstår ved SIAN i konflikt dialog på Twitter er argumentet at muslimer ikke er en rase men en religion. Vi kan allikevel kunne utforme en tanke om rasisme ut i fra den indirekte støtten SIAN viser til andre med ytringer som ”dra dere hjem” uvilkårlig av hvilken etnisitet de som blir omtalt tilhører.

Ett spørsmål som bør stilles er om hvor korrekte er SIAN sine meninger om kriminalitet fra muslimer. I følge Statistisk sentralbyrå (her etter SSB) ble det registrert 148,000 medlemmer av det muslimske trossamfunn i 2017. De angir en gjennomsnittsokning på 7,500 medlemmer per år (sett inn kilde her).

SSB ytrer derimot at ikke alle som er innvandrere til Norge fra muslimske land finner tilhørighet med religionen (sett inn kilde her). I tillegg til dette er majoriteten av dem med innvandrer bakgrunn fra muslimske land i fra Somalia med 28,000 (sett inn kilde her). Dette står i konflikt til SIAN sine ytringer med sterkest fokus på Pakistan, som i følge SSB har 19,000 innvandrere (sett inn kilde her).

Er de en majoritet blant kriminell aktivitet i henhold til overgrep der i mot? I følge SSB sin rapport som tok for seg gjerningspersoner mellom 2010 til 2013 blant innvandrere er det 58,4 gjerningspersoner blant dem med innvandrer bakgrunn per 1000, justert for alder og kjønn (sett inn kilde her). Dette er noe større en blant øvrige befolkning som registrerte 44,9. I rapporten ser vi der i mot at den høyest registrerte gruppen innvandrer gjerningsperson opprinner fra Øst-Europa, spesielt Kosovo med 113,0 per 1000 innbyggere justert for alder og kjønn (sett inn kilde her).

Dette peker til at SIAN er delvis korrekte i sine utsagn i henhold til at det er en større andel av innvandrer miljøet som utgjør seksuelle overgrep, og som er i land med muslimsk bakgrunn, enn den overordnede befolkning. Men i stedet for å reflektere de aktuelle tallene som peker til land som Kosovo og Somalia, som har et høyere antall gjerningsperson dokumentert, velger SIAN der i mot å utpeke spesielt Pakistan som det verre landet. Pakistan er nevnt opptil 9 ganger i datasettet mens Somalia kun er nevnt i ett tilfelle gjennom en lenke i et innlegg som

SIAN sin konto kommenterte på, mens det finnes ingen innlegg av den loggførte aktiviteten som nevner Kosovo i det hele tatt.

Dette viser til der i mot at retorikken SIAN velger å spre via Twitter demonstrerer frykt mer spesifikt om områder som er kjent for egen ekstremisme innad i landet, med Pakistan som hovedfokus blant landene, og muslimers stigma ved kvinneundertrykkelse, deres sterke syn på homofili og annen seksuell legning og kjønnsidentitet og terrorhandlinger blant de mest ekstreme. Denne retorikken kan komme av SIAN sin potensielt aktive lytting til radikalt høyre lenende informasjonskilder eller av at SIAN sine medlemmer også finner tilhørighet blant andre ekstreme grupper og radikalisererte miljøer.

Videre ser vi til SIAN sine ytringer med misvisende informasjon om politiets deltagelse ved deres demonstrasjoner. Som tidligere nevnt har politiet ansvar for orden blant sivile (sett inn kilde her). Men et spørsmål er hvorfor SIAN legger så stor vekt på det. Det ble nevnt at SIAN potensielt legger så stor vekt på det med grunnlag av at det legitimerer deres egne handlinger i øynene til leserne om politiet frivillig tar del ved aksjoner eller er samarbeidspartnere med SIAN. Aksept fra en offentlig instans, og som holder en maktposisjon i samfunnet, kan legitimere egne handlinger også innad i gruppen.

I veilederen for forebygging av radikaliseringsprosessen viser det til at selv innad i grupper med ekstremisme og radikaliseringsprosessen vil radikaliseringsprosessen bruke legitimering av handlinger og tanker (sett inn kilde her). Dette styrker ikke bare budskapet utad gruppen, men også innad. Noe som fører til motivasjonsfaktoren.

Andre former av motivasjonsfaktoren i henhold til SIANs ytringer om støtte fra politiet kommer i form av en form for makt og kontroll. Dette spesielt ved bruk av spesifikt rettet retorikk for å danne et realitetsbilde hvor de selv står som forkjempere sammen med politiet for å forhindre et økende "problem" i samfunnet selv om det ikke er et reelt samfunnsperspektiv.

Vi kan også se til en form for tilhørighet til noe større en seg selv. Dette kan komme i form av pressefaktorer som negativt innvirker individer til å bli skvist ut fra ett miljø og inn i et annet. Tanker og ytringer i strid med den "andre" gruppen kan få individet til å bli ansett som et avvik og dermed bli presset ut av et miljø. Videre kan de da få medhold og tilhørighet i et nytt miljø hvor de blir integrert inn i et ekkokammer hvor kritikk er minimal og følelser forsterkes mer og mer.

Ekkokammeret er også ganske synlig i datasettet, i form av interaksjon mellom SIAN og andre grupper, hvor det er minimalt til ikke eksisterende kritikk i kommentarfeltene under SIAN sine innlegg og majoriteten av kommentarfeltene er enten ytringer som virker til å legitimere SIAN sine ytringer, eller står helt tomme med kun "likes" av sine følgere på Twitter.

I ytringene til SIAN vil det kunne sies at de definitivt ikke setter islam eller muslimer i et godt bilde, de avhumaniserer dem, ukjenneliggjør dem, utestenger dem, ser på dem som avvik og ikke minst vil ha dem ut av landet først og fremst. Er det begrunnelse for bekymring der i mot? Retorikken til SIAN viser til et sterkt hat som ikke spesifikt ser på muslimer som noe mer en et problem som må løses kjapt i samfunnet. I veilederen for forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme nevnes det et par tegn som kan være viktige å være spesielt oppmerksomme på i henhold til radikaliserings (sett inn kilde her).

Blant dem finner vi bekymringstegn som deltagelse ved demonstrasjoner, hatkriminalitet, intoleranse for andres synspunkter, og fiendebilder er noen få av dem. I henhold til retorikken i SIAN sine ytringer ser vi til demonstrasjoner, intoleranse og fiendebilder av muslimer (sett inn kilde her).

Ut i fra den tidligere analyseringen og refleksjonen av SIAN sin Twitter konto og dets rolle som et potensielt ekkokammer kan det stilles spørsmål om spesielt hvor frykten for Islam og muslimer kommer fra. SIAN bruker en del retorikk i datasettet som viser til både frykt, i henhold til det ukjente, og aggresjon men for et klarere bilde for hvor disse sterke følelsene kommer fra bør vi se til SIAN sine hjemmesider.

SIAN ytrer på sine hjemmesider at de har som årsak til sine aktiviteter er at Islam er en trussel. De nevner spesifikt datoen for 11. September 2001, også kjent som 9/11. Denne datoen markerer terrorangrepet på World Trade Center samt USAs forsvarsdepartementet og til slutt et angrep som hadde mål for Det hvite hus men kom ikke lengre en til Pennsylvania (sett inn SNL kilde her).

Angrepet ble gjennomført av terrorgruppen al-Qaida som finner sin opprinnelse i Afghanistan med den tidligere lederen Osama bin Laden. Terrorgruppens formål ved dannelse var for å kunne beskytte muslimer over hele verden men som har blitt radikalisert til en terrororganisasjon som har utført en rekke terrorhandlinger (sett inn kilde her).

Dette var en terrorhandling som etablerte terrorisme i daglig vokabular og som er blant det offentlige sett på som den verste terrorangrepet i USA til og med i dag.

Selv om den høyre ekstreme siden i USA er kjent for rasisme er de nærmest mer kjent for konspirasjonsteorier, dette gjelder også rundt terrorangrepet den 11. September, så om ikke SIAN ytrer sin støtte av konspirasjonsteorier er det allikevel viktig å nevne i henhold til det potensielle leddet mellom SIAN og ekstrem høyre lenende nyhetssider som SIAN både holder kjennskap til men også kommenterer på sin offentlige Twitter konto.

Konspirasjonsteorier er også blant tegnene som kan vise til en økende radikaliseringsinnad i et individ eller gruppe i følge (sett inn kilde her). Selv om SIAN ikke viser til troverdighet blant konspirasjonsteorier verken til nå på sin offentlige konto eller i denne analysens datasett er det en potensiell utvikling som kan forekomme om medlemmene i SIAN også er aktive innen ekstrem konservative grupper eller ekstrem radikale høyre lenende politiske grupper.

Til nå er det gått igjennom potensielle årsaker til frykt og aggresjon, analyse av gjentagende språk, avhumaniseringen av islam gjennom ytringer og hvor korrekt SIAN er i sine uttalelser i henhold til seksuelle overgrep av innvandrere i Norge. Til slutt må vi ta for oss retorikken SIAN har i henhold til Sverige.

Som nevnt skal analysen ikke gå i dybde om demonstrasjonene i Örebro Sverige men på grunn av den store mengden ytringer om situasjonen SIAN la ut under innsamlingen er det viktig å se litt på saken.

I Örebro var det store demonstrasjoner og voldelig konflikt mellom politi og motdemonstranter grunnet oppmøte av en omstridd og problematisk politiker fra Danmark. Rasmus Paluden er kjent for å ville deportere alle muslimer samt å forby islam (sett inn NRK kilde her). Han er også kjent blant SIAN og andre anti islam fokuserte grupper i Norden for hatefull retorikk mot islam og muslimer samt rasistiske ytringer.

Han er videre kjent for koranbrenning, ofte innbunnet bacon for å provosere med henhold til islams syn på gris som et skittent dyr og koranen som en hellig tekst, og ytringer som gjorde at han ble utestengt i fra Sverige i to år og domfelt i Danmark (sett inn kilde her).

SIAN viser til i sine innlegg at de støtter Paluden i hans retorikk samt vil spre oppmerksomhet rundt hans besøk i Sverige. Dette besøket førte til store konflikter som førte til vold. Denne utviklingen var en stor kilde for SIAN som kom opp i mot 5 innlegg til dagen under de største konfliktene for å vise til hvor radikale og ekstreme muslimer er.

Det kan også argumenteres for at Paluden sine kjente brenninger av koranen ved hans opptreden i det offentligheten kan ha vært en inspirasjon for SIAN sine egne arrangementer av brenning som et middel for provokasjon. Om denne provokasjonen er brukt som agn for aggresjon og voldelig støt mellom SIAN og motdemonstranter eller om det kun er for å vise til egen misnøye med religionen vises ikke i deres retorikk eksplisitt.

Selv med sterk økning i antall innlegg under konflikten bærer den preg av det allerede eksisterende mønsteret i innlegg og ytringer som SIAN har vist til allerede før konflikten. Dette viser til et etablert innleggsmønster for retorikken, selv med nye hendelser, og meninger. Med et etablert mønster kan det diskuteres at SIAN må potensielt utforme en mer radikal retorikk for å kunne fange oppmerksomhet for nye medlemmer men dette kan likedan forekomme utenfor SIAN sin Twitter profil og i stedet tas for ved Facebook eller egne sider.

Det kan også være aktuelt for SIAN å endre retorikken sin i henhold til organisasjonens egne mål og formål. Vi har diskutert om Paluden kan potensielt være en inspirasjonskilde for SIAN, kan de også prøve å utforme en ny retorikk som er rettet mot ikke bare å ulovliggjøring av islam som religion fra Norge, men utestenging av muslimer som helhet i fra Norden med mer? Det finnes ikke noe bevis for eller i mot via de 90 innleggene som ble loggført for denne analysen, men det kan diskuteres om gruppen ikke avradikaliseres men heller utvikler seg til å bli mer og mer ekstrem så kan det potensielt føre til endringer som kan potensielt utøve en risiko.

Ser vi til andre ekstreme grupperinger og organisasjoner internasjonalt danner det seg et skremmende mønster i form av sterk radikalisering og voldelig ekstremisme som ofte fører til kriminelle voldsaksjoner i kontakt mellom demonstranter, motdemonstranter og politi. Ser vi til USA har det vært flere tilfeller hvor demonstrasjoner har ført til ulike skader og dødsfall på grunn av oppståtte konflikter mellom deltagere.

Det trenger heller ikke å nødvendig vis føre til voldelig konfrontasjon, spredning av falsk informasjon har også stått i lys av politisk konflikt mellom anti-vaxxers og personer som er for vaksinasjon.

Oppsummering og Konklusjon

I denne analysen har det blitt diskutert og reflektert over om SIAN sin retorikk er korrekt eller om radikaliseringsen kan potensielt stå som trussel for samfunnet i fremtiden. Det har blitt tatt for seg potensielle relasjoner mellom SIAN og andre ekstremist organisasjoner og

medieplattformer samt refleksjoner over frykt i retorikken og hvor det potensielt kan ha startet.

SIAN og andre ekstreme grupper ser en større økning i innhenting, spredning og interaktivitet blant egne medlemmer samt nye medlemmer som kan ha opplevd en eller flere av de mulige pressfaktorer som har tvunget individer ut av et miljø hvor de da er sårbare for motivasjonsfaktorer som potensielt legitimerer tanker og følelser som kan ha vært årsaken til utpressingen i utgangspunktet.

SIAN sin retorikk setter sterke skiller mellom alle andre og muslimer. Dette danner et fiendtlig bilde og blir brukt for to hovedformål. For det første er det for å avhumanisere muslimer og islam som helhet. Og for det andre rasjonaliserer det hatet mot grupperingen som videre kan rasjonalisere voldsaksjoner mot muslimer og islam.

Videre viser SIAN til å bruke feilinformasjon og misvisende informasjon til bruk for å villedes lesere og brukere til å tro at SIAN har støtte fra offentlige instanser som politi. Politiet er forpliktet å ta del som en nøytral ordensvakt for å kunne holde orden når SIAN demonstrerer og motdemonstranter møter opp for å protestere SIAN sine offentlige ytringer.

Denne misvisning er ikke bare brukt for å virke mer legitime i det offentlige øye, men også for å legitimere gruppens egen retorikk og rasjonalitet innad i gruppen. Det gir en form for makt og et potensielt sterkt ståsted med deres meninger i samfunnet selv om i realiteten at dette idealbilde av verden ikke er tilfellet for gruppens agenda.

Vi har også sett til de reelle tallene bak SIAN sine ytringer angående immigrering, muslimsk bakgrunnsland, registrerte muslimer i Norge, overgrepsmenn og bruk av kvinner og barn som et retorisk virkemiddel for å vekke sympati hos lesere ved å danne et feilbilde av muslimer som seksualpredatorer og barn og kvinner som eksepsjonelt sårbare for vold og overgrep av disse gjerningspersonene uten å nevne tall i henhold til øvrige befolkning som er overgripere eller andre grupper som er sårbare for overgrep.

Videre er det tatt opp konflikter som SIAN har aktiv interesse i og som legger ut store mengder retorikk og støtte rundt konflikten og voldsgjerningene samt hatretorikk yttet av andre personer.

Med en innsikt inn i SIAN sine ytringer og organisasjonens retorikk kan det konkret konkluderes med at deres radikaliserings ikke bare er bekymringsvekkende men også kan

potensielt utgjøre en risiko i fremtiden for samfunnet. Om det utvikler seg videre i henhold til voldelig ekstremisme uten noe form for involvering av institusjoner, som politi, til å håndtere dem i fremtiden kan de raskt utgjøre en risiko i henhold til voldelige aksjoner på lik skala som dem som har funnet sted i Sverige.

Med en forståelse av SIAN sin retorikk og ytringer, om hat og frykt, avhumanisering og minimering av menneskeverdet til muslimer, er det hårt for fremtiden?

Enn så lenge ser vi at det allerede er implementert inn metoder og resurser, både for rapportering av bekymringer men også for avradikalisering med spesielt fokus på barn og unge, som kan hjelpe med avradikalisering og minimering av risikoen som ekstrem radikaliserende grupperinger, som SIAN, utgjør for samfunnet.

Blant disse ressursene ser vi utvikling i skolenettverk og samarbeid mellom offentlige instanser for å kunne plukke opp faretegn tidlig, men også forebygging av radikaliserende blant de mest sårbare for påvirkning i samfunnet.

Selv om hovedfokuset er å forhindre radikaliserende av barn og ungdom samt avradikalisering, er det også metoder innad i den nasjonale veilederen for forebygging av radikaliserende og voldelig ekstremisme nevnes det at den beste metoden for avradikalisering, uansett alder, vil være aktiv dialog.

Fokuset er ikke på å kneble ytringsfriheten deres eller å ta fra dem plattformer og media for ytringer. Dette kan påtvinge gruppen til å søke andre medier som kan potensielt være vanskeligere å overvåke aktivitet og ytringer av gruppen for offentlige instanser som har i ansvar å anse risikobildet til ekstreme grupperinger som SIAN.

Det er heller fokus på å kunne danne et grunnlag for dialog som kan føre til refleksjon, integrering og forståelse som videre kan bli bygget opp til mangfold og respekt. Dialog er den mest pålitelige formen for å kunne avradikalisere individer nok til å kunne reflektere over ytringer og handlinger samt gir mulighet til å åpne for dialog med den ”andre” i form av den utpekte gruppen.

Dette fører til at individer ofte stiller spørsmål til ekkokammeret med kritiske spørsmål som ofte ikke blir tatt godt i mot av det eksisterende ekkokammeret som ofte videre fører til at individet blir presset ut av miljøet og blir dermed oppfordret til å ta del i et annet miljø igjen.

Vi ser også at regjeringen allerede prøver å ta tak rasisme og hat mot muslimer ved utvikling av handlingsplan for å forebygge rasisme i Norge fra kulturdepartementet (sett inn kilde her). Vi ser at handlingsplanen mot diskriminering av og hat mot muslimer fra 2020 til 2023 viser til en del trinn i håndteringsplanen som bruk av sport og idrett som en integreringsplattform for mangfold, dialog mellom politi og det muslimske trossamfunn, innhenting av mer kunnskap om diskriminering, og videreføring av Norges satsning av tros- og livssynsfrihet med mer (sett inn kilde her).

I et samfunn hvor det virker ut til at det bare blir mer og mer ekstremisme og allerede etablerte grupper, organisasjoner, politiske partier, religioner med mer blir stadig mer radikale i handlinger, tenkemåter, ideologi og politiske syn kan det virke som om historie repeterer seg litt. Noe som kan virke skremmende.

Det kan virke overveldende å se hatretorikk og ekstreme ytringer bare fra én enkeltgruppe innad i Norge med fokus på kun én av gruppens mange ulike plattformer. Det kan virke urovekkende å se demonstrasjoner i Sverige som fører til voldelige konfrontasjoner og se at grupper med likesinnede retorikk og meninger kan jobbe på tvers av landegrensene på grunn av sosiale mediers kraft til å spre et budskap til et mangfold av personer. Det kan virke skremmende å se til utsagn om deportering og avhumanisering av medmennesker samt å se urovekkende tegn til aktiv radikaliserings av ekstreme grupper som eller hadde svake stemmer før den populære bruken av sosiale medier som Twitter.

Selv med dette finnes det håp om endring. Endring blant individer som kan avradikaliseres og reintegreres inn i miljø som kan stille kritiske spørsmål innad i egne miljø. Endringer i resurser og varslingsystemer som kan fange opp potensielle farer og utviklende risikoer. Vi har åpne dialoger mellom den påvirkede grupperingen som blir tatt på alvor og som kan samarbeide i utredning av nye håndteringsplaner for å bekjempe rasisme. Og sist men ikke minst endring i måten offentlige instanser ser på radikaliserings og anerkjenner dets potensial for å utvikle seg til en reel trussel og risiko for samfunnet som helhet.

Det er klart at ekstremisme ikke eksisterer kun på en side av det politiske spekteret, heller ikke blant kun én rase eller én religion. Men anerkjennelsen med at det å være radikal nødvendigvis ikke er farlig eller en risiko er viktig. Radikalisering av ekstreme grupperinger og organisasjoner er det som stiller som risiko for samfunnet i fremtiden og desto tidligere vi kan ta tak i et utviklende problem, desto tidligere vil samfunnet bli tryggere med mangfold i befolkningen.

Så for å svare på spørsmålet som startet denne analysen. Er retorikken SIAN sprer i sine innlegg på Twitter farlige for fremtiden? Analysen kan konkludere med at det er en definitivt mulighet for en risiko, men det kommer an på den fremtidige håndteringen av radikaliserings og voldelig ekstremisme. Om det blir mer utarbeidet for å kunne stå tå mot tå den utviklingen som ekstreme organisasjoner har så vil det kunne si at befolkningen kan være trygge på at ekstremisme vil forbli en minoritetsgruppe. Men dette avhenger av hardt arbeid mellom ulike ledd som organisering, overvåking, rapportering og god håndtering.

Litteraturliste

Redox Researchkollektivet. (u.å.). *Stopp Islamiseringen Av Norge*. Hentet 11. Mai 2022 fra <https://redox.dk/baggrund/organisationer/norge/stopp-islamiseringen-av-norge/>

Stopp islamiseringen av Norge. (u.å.). *Om oss*. Hentet 19. April 2022 fra <https://www.sian.no/om-sian>

Demilt, J. (u.å.). *Origins of Twitter*. Hentet 10. Mai 2022 fra <https://penningtoncreative.com/the-origins-of-twitter/>

Croteau, D. & Hoynes, W. (2019). *Media/ Society. Technology, Industries, Content and Users*. (6. Utgave). SAGE Publication.

Det Norske Akademis Ordbok. U.å. Hentet 11. Mai 2022 fra <https://naob.no/ordbok/ekkokammer>

Eslen- Z. H, McGarry. A, Jenzen. O, Erhart. I & Korkut. U. (2019). *Emotion, Space and Society. From anger to solidarity: The emotional echo-chamber of Gezi park protests*. s. 2-6.

Justis- og beredskapsdepartementet. 25. April 2015. *Nasjonal veileder for forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme*. Den Norske Regjering.

<https://www.regjeringen.no/contentassets/b702f87f25274ea5a55eee0800cd7860/nasjonal-veileder-for-forebygging-av-radikaliserings-og-voldelig-ekstremisme.pdf>

Olsen, O. E & Mathiessen. E. R. (2019). *Medie og krisehåndtering*. (2. Utgave). Cappelen Damm Akademis.

Ipsos ved Rathe. L. (2021). *Seksuelle overgrep mot barn og vold mot barn*. Ipsos. <https://www.reddbarna.no/content/uploads/2021/02/Redd-Barna-Ipsos-Kartlegging-av-befolkningens-kunnskaper-om-og-holdninger-til-seksuelle-overgrep-mot-barn-og-vold-mot-barn.pdf>

